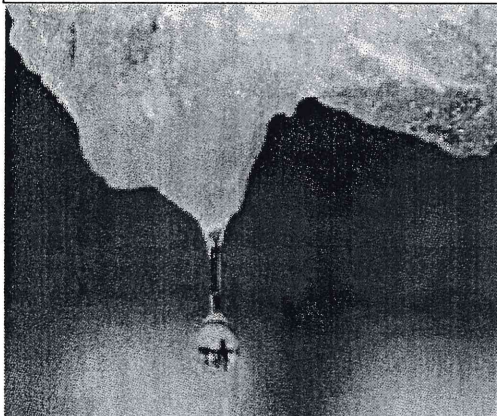

SKAIDA

2016.gada janvāris, februāris

INFORMATĪVAIS IZDEVUMS NR. 65

2016. ... Viens cipars gada skaitlī mūsu dzīvē klāt, bet ko tas maina? Ar dažādu emociju gammu atmiņā ataut mirkli "īpašie" un mirkli "ikdienišķie", mirkli "priecīgie" un mirkli "sāpīgie", mirkli, kas likuši apstāties vai mirkli, kas devuši startu garam skrējienam...

Laikam jau patiesība ir tiem, kas ieteic neskatīties, kā ir bijis, bet dzīvot šai dienai. Un ar domām par to, kas būs rīt, nesatraukt un nemocīt sevi, jo tik un tā viss notiks, un no tā, ko būsīm sadarījuši tagadnē, veidosies tā nākamība.

Mums katram jāizdzer tas kauss, ko pasniedz liktenis. Kurš gan nav apstājies pie domas – kāpēc manējais tik rūgts? Bet vai tā ir? Vai dzīves gaitā kādam bijis ir tikai salds? Ja palūkojas apkārt un redz, kā citiem, tad nav ko žēloties.

Kad ikdiena jau kļūst pelēka un liekas, ka tūlīt būs klāt kāda melna svītra, atceries varavīksni. Saproti, ka laiks meklēt citas, neikdienišķas krāsas.

Ik pa laikam ir svarīgi apzināties sevi šai pasaulē, netraucēti pārdomāt, kā izdzēst aizvainojumu skrāpējumus un attīrīties no dažādām sanesām.

(R.Baumane)

Informācija par Ēveles pagasta iedzīvotājiem

(2016.gada 1.janvāris)

Pagastā deklarēti 505 iedzīvotāji (sievietes – 256, vīrieši – 249)

2015.gada 1.janvārī
pagastā deklarēti bija
528 cilvēki
(261 sieviete un 267
vīrieši)

recuma grupām

2015. gadā piedzimuši 4, bet nomiruši 7

0-6 gadi – 21
S-8, V-13

7-18 gadi – 88
S-39, V-49

19 gadi – pensijas vecumam – 249
S-110, V-139

pensijas vecumā – 116
S-69, V-47

Gaidīsim vecās mācītājmuižas atdzimšanu

Pagājušā gada nogalē Ēveles tautas nams beidzot kļuvis par Burtnieku novada īpašumu. Tāpat nolemts, ka tas šajā gadā tiks remontēts, un apmēram 270 gadus vecā ēka – mūsu kultūrvēsturiskais mantojums – iegūs jaunus vaibstus. Tā ir priecīga ziņa mums visiem. Šobrīd tiek strādāts pie ēkas jaunā projekta, kas paredz labus jauninājumus – gan tualetes iekšā, gan videi draudzīgu apkures sistēmu, gan labāku akustiku u.c. Lielos darbus sola sākt pavasarī, lai līdz gada beigām viss būtu kārtībā.

Pašās gada beigās novada izpilddirektors izdeva rīkojumu, kurš, atsaucoties uz būvvaldes atzinumu, liedz rīkot pasākumus šajā ēkā. Tāpēc arī jaunajā gadā izpalika pašdarbnieku un viņu draugu koncerts un nenotiks arī tradicionālie pasākumi februārī un martā. Būsīm saprotoši, gaidīsim siltāku laiku, lai tiktos brīvdabas pasākumos un pasākumos muižas klētī! Cits nekas mainījies nav – pašdarbnieki darbojas, brauc koncertēt tur, kur aicina, un gatavojas skatēm.

Piedalies arī TU!

Kā jau katru gadu, arī šogad Ēveles pamatskolas EKO komanda aicina pagasta iedzīvotājus iesaistīties **makulatūras, PET pudeļu un izlietoto bateriju vākšanas akcijā**. Šogad tā noslēgsies 1.martā. Paldies tiem, kuri jau savus uzkrājumus ir nododuši! Paldies arī tiem, kuri vēl vedīs! Dzīvosim zaļi un rūpēsimies par tīru vidi mums apkārt!

Ēvelē viesojas novadpētnieki

27. janvārī Ēvelē viesojās Valmieras puses novadpētnieki un skolu muzeju vadītāji. Viņi apmeklēja Ēveles muižas klētī, kur aplūkoja izstādi "Vēstures liecinieki" un saieta telpu, baznīcu, kur ieklausījās atjaunoto ērģeļu skaņās, bibliotēku, kur bibliotēkas vadītāja iepazīstināja ar dažādiem Ēveles vēstures materiāliem. Tālāk viesi devās uz skolu, kur ielūkojās skolas kabinetos un muzejā, kurš glabā vērtīgus skolas vēstures materiālus. Šāda novadpētnieku pieredzes apmaiņa tiek organizēta regulāri un par tradīciju viņiem kļuvusi vietējo saimnieču radīto kulinārijas brīnumu, konkrēti, rasola un tortes baudīšana. Tad nu viesiem galdā tika likts skolas pavāres Ineses Porukas gatavotais rasols un toršu meistares Dagnijas Kurpnieces ceptā torte, kas ļoti garšoja.

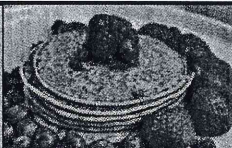
Viesiem Ēvelē patika, un viņi teica ļoti atzinīgus vārdus visiem. "Šai vietai piemītot kāda īpaša "odziņa".

Novadpētniekus ar Ēveli iepazīstināja skolas vēstures skolotāja Sarmīte Krūze.

Pateicība

Liels Paldies biedrībai "Pāvilēni" un Ēveles rūkiem par jaukajām Ziemassvētku dāvanām!

Ingrīda Zīvere

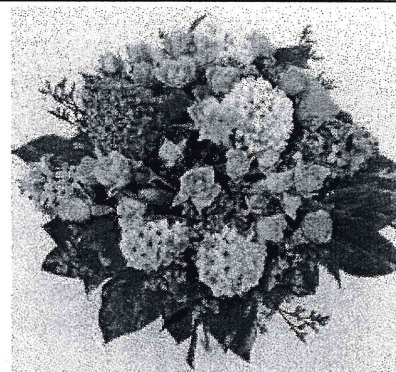
9.februārī pl. 12⁰⁰

pensionāru biedrības "Kadiķis" telpās

PANKŪKU PĒCPUSDIENA

Līdzī jāņem pašu gatavotas pankūkas, lai varētu tās degustēt.

Uz pasākumu mīļi tiek aicināti visi interesenti!

Sirsnīgi sveicieni janvāra un februāra apaļo gadu jubilāriem!

Mana dzīve – tā ir kā šūna
Kādā milzīgā medus kārē,
Stipri saaugusi ar pārējām –
Šūna medum zeltaini brūnam,
Un dzīvot ir – neskaitot dienas,
Kā pelēkai darba bitei
Godīgi – gluži kā citas –
Savu šūnu līdz malām pienest.

(Z. Purvs)

Dacei Lācei,
Jānim Benķim,
Ausmai Kulmanei,
Voldemāram Hrščanovičam,
Andrīm Lazdiņam,
Arvidam Majkenam,
Guntaram Šakaram

Klusums... tevis vairs nav,
tikai atmiņas, kas aizkustina dvēseli,
vārdi, kas nepateikti – skan.

(A. Gļauda)

Mūžībā aizgājuši

**Ainārs Vītols
Anna Dombrovska**

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem!

Raiņa un Aspazijas gadam aizejot

Ēveles baltā baznīca, simtgadīgu liepu apņemta, no kuras torņa sestdienās iezvanīja svētvakaru, saistās ar Elzas Ābeles spilgtākajām atmiņām. Bērniņā viņa spēlējusies baznīcas dārzā, kāpusi kokos un ielavījusies balkonā virs altāra, ar interesi vērojusi laulājamās pārus. Baznīcas tuvumā ir ķestera māja, vecais krogs un veikals, kas pieder Elzas tēvam Dāvidam Skrastiņam – mierīgam, taisnīgam vīram ar uzskatu, ka „cilvēkam cilvēku nenākas tiesāt”. Māte Betija ir enerģiska un ļoti izdarīga. Pie viņas nāk kafiju dzert, parunāties un padomu prasīt ne tikai apkārtējās saimnieces, bet arī niknais barons fon Boltho, saukts Baltais, kas, Latvijai nodibinoties, zaudējis muižu un varu.

Elza Mīla Ābele dzimusi 1904. gada 1. februārī, mācījusies vietējā pamatskolā, tad kara apstākļu dēļ, dažādās ģimnāzijās Valmierā, Tērbatā un Rīgā. Ģimnāzijas gados draudzējas ar Jāņa Čakstes meitu Aldonu, kādā sarīkojumā par godu Rainim un Aspazijai lasa pašas sacerēto apsveikuma dzejoli. Rainis ielūdz meiteni ciemos, lasa viņas darbus, mudina strādāt, kā arī veltī viņai dažus dzejoļus:

Šīs brīnišķīgās acis – vieni stari,
Nekā es neredzu aiz viņām cita –
Zils siltas mīlas vilnis plūst ar vari.

Studējusi mūziku Latvijas konservatorijā un baltu filoloģiju Latvijas universitātē. Strādājusi Latvijas Konversācijas vārdnīcas redkolēģijā.

1944. gads dodas bēgļu gaitās. Elza strādā par skolotāju bēgļu nometnēs, vēlāk emigrē uz Austrāliju. Viņa sarakstījusi vairākas grāmatas: „Uz tēvu zemes altāra”, „Ar saknēm izrautie”, „Mīlestība”, tajās daudz autobiogrāfisku iezīmju, rakstījusi arī dzeju, tēlojumus.

Ejot pasaules gaitās, Ēveli gaišā piemiņā paturējuši daudzi, mums jāiepazīst šo ļaužu gaitas. Rakstniece Elza Ābele ir viena no tām.

Laba iespēja ko iemācīties!

Pāvulēni

eeaa grants

EEZ finanšu instrumenta programmas „NVO fonds” apakšprogrammas „Nevalstisko organizāciju projektu programma” finansētā biedrības „Pāvulēni” projekta „Vairosim mīlestību” ietvaros Ēveles bibliotēkā tiek gaidīti interesenti, lai apgūtu no jauna vai atcerētos kādreiz dzirdēto datorzinības.

Pirmā tikšanās 24. februārī plkst. 15.00.

Vajadzīga iepriekšēja pieteikšanās - Aelita, mobilais telefons 25749081! Iepriekšējās zināšanas var nebūt.

Aelita Punkstiņa, bibliotēkas vadītāja

Barikāžu laiku atceroties

Izdevumu veidoja Anda Jukāme

Veidosim dzijas darbiņus!

Šogad Vecāku skoliņā rokdarbu ciklā “Dzijas darbiņi” esam ieplānojušas četras nodarbības, kurās, izmantojot parastu dziju, radīsim neparastas lietas. Pirmā nodarbība jau bija janvārī. Tad ar divām adatām tika adīta caurulīte, no kuras tiek izveidota moderna kaklarota.

Jau februārī, otrajā nodarbībā, darināsim roku vai pirkstu lellītes – pasaku varoņus. Varēsim izspēlēt kādu pasaku – dramatizācijas rotaļu.

Martā darināsim no dzijas Lieldienu dekoru, bet aprīlī taps dažādas lietišas mājai, piemēram, aptamborēti trauciņi, puķu podu kleitīņas, paliktņi, karstumlupatīņas.

Aicinām piedalīties arī iepriekšējo Vecāku skoliņu dalībnieces.

Uz tikšanos!

*Aija Skrastiņa,
pirmsskolas skolotāja*

Vecāku skoliņā

Baltā, skaistā ziemas dienā kopā darboties atkal aicināja Ēveles pirmsskolas grupas Vecāku skoliņa. Šoreiz nodarbību pirmajā daļā skolas direktore informēja par to, cik svarīgi ir nelaist uz bērnudārzu bērnus ar jebkurām slimības pazīmēm. Tā nav nekāda audzinātāju gudrība, bet gan konkrēts noteikums normatīvajos aktos, jo tādējādi mēs pakļaujam riskam saslimt pārējiem. Viņa arī aicināja būt saudzīgiem pret sevi un līdzcilvēkiem.

Nodarbību otrajā daļā darinājam kaklarotu no dzijas. Šobrīd tādu darināšana un nēsāšana ir “topā”, tādēļ Aija apmācīja arī mūs. Nodarbībā visu pabeigt gan neizdevās, jo darāmā daudz, un katra savu veikumu varēsim atrādīt kad rota būs gatava. Nolēmām sagādāt pārsteigumu direktorei, un visas kopā radījām viņai vārdadienas dāvanu – šo īpašo kaklarotu.

Lai mums katram izdodas kādu iepriecināt!

*Vēsma Zute,
Rasas un Justa mamma.*

Kā gan tu domā, cik ļoti no svara, cik ļoti no svara viens ugunskurs?..” (M. Melgalvs) Šīs rindas ir no Ievas Akurateres tik bieži deviņdesmitajos gados dziedātās dziesmas, kas, protams, liek atcerēties trauksmaino laiku pirms 25 gadiem - Barikāžu laiku.

Mūsdienu skolēniem izprast šos notikumus nav viegli, tāpēc 20. janvārī uz atmiņu stundu pie ugunsкура tika aicināti cilvēki, kas paši to piedzīvojuši un bijuši klāt. Kaut gan ielūgumi tika izsūtīti apmēram visiem barikāžu dalībniekiem, pasākumu apmeklēja 14. Patīkami, ka viņu vidū bija arī cilvēki, kas Ēvelē vairs nedzīvo – Lāsma Cukure un Jurijs Vanags. Malkojot tēju, vēlreiz tika pārrunāti to dienu notikumi un emocijas. Barikāžu dalībniekiem tika uzdots arī mājadarbs – uzrakstīt savu barikāžu laika atmiņu stāstu.